

[Justitsministeren.]

spændingen imellem et meget udbredt ønske, også i dette folketing, om at komme enhver økonomisk bagmandsvirksomhed til livs og at få det formuleret i paragraffer, så vi var sikre på, at retssikkerheden ikke blev antastet. Jeg føler mig overbevist om, at på dette punkt er trods alle betænkeligheder det ændringsforslag, som er stillet af mig og kun har mindretalsstøtte, et godt stykke yderligere ad vejen til at klare den principielle målsætning.

Jeg må være enig med fru Nathalie Lind i, at vi er kommet et langt stykke ad vejen med de 3 forslag, der foreligger til § 300 a, b og c, men jeg vil også fastholde, at vi går et lille stykke yderligere, når vi tager § 300 d med.

Til hr. Tange vil jeg gerne sige, at man kan selvfølgelig afskaffe alle fængsler i dette land ved at afskaffe en hvilken som helst form for lovgivning og dermed også sanktion over for overtrædelse af lovgivningen. Jeg ved godt, at dette er en meget hård udpresning af det, som hr. Tange sagde, men når vi skal diskutere, om noget skal kriminaliseres, så må det dog være ud fra en opfattelse af, at her foregår noget, som er urimeligt og urigtigt, og kun i de situationer skal noget kriminaliseres. Derfor er der også bred tilslutning til paragrafferne 300 a, b og c, fordi der er en bred forståelse af, at her foregår noget, der hører hjemme under kriminalitet og derfor under sanktion.

Hr. Gudme vil jeg gerne takke for en lang række bemærkninger, som jeg kan være enig i, men jeg er nu meget uenig i, at den generelle bestemmelse bare skulle være ét stort blålys. Tværtimod. Jeg tror ligesom hr. Gudme, at i hvert fald han og jeg og flere andre har den fælles opfattelse, at målsætningen er god nok, vi skal denne kriminalitet til livs, men jeg er bestemt ikke enig i, at der skulle være tale om blålys. Vi kan diskutere, hvor langtrækkende virkninger den får, men i den forbindelse vil jeg meget gerne have understreget to ting i hr. Gudmes indlæg. Jeg føler mig overbevist om, at det vil blive nærmest uoverkommeligt, sådan som hr. Wilhjelm også gav udtryk for ved et citat fra straffelovrådets udtalelser, at formulere i en paragraf de ting, det drejer sig om på dette område, så folk kan forstå dem. Det bliver kun en lille bitte specielt

uddannet kreds, der vil kunne det. Men det andet er nok langt det mest afgørende, som jeg gerne vil have understreget. Vi er naturligvis ikke færdige med dette område med det, der sker i dag, og jeg tager dette som et meget positivt tilsagn om, at vi naturligvis skal følge, hvad der sker på dette område, på en sådan måde, at vi eventuelt senere kan forbedre en lovgivning i retning af den målsætning, det store flertal i folketinget er enigt om.

Og så kunne jeg nøjes med at sige dette, men jeg har dog lyst til i forbindelse med hr. Hagen Hagensens indlæg at sige, at dette med den effektive efterforskning var en af de ting, jeg understregede fra denne talerstol, da vi havde den allerførste forhandling om disse ting, men forudsætningen for, at den effektive efterforskning kan finde sted, er naturligvis også, at der er effektive paragraffer at arbejde efter, som man kan lægge frem til domstolenes afgørelse.

Jeg er naturligvis ikke alt for lykkelig ved en situation, hvor et forslag, fremsat af mig, skal lide nederlag her i tinget, men jeg vil gerne sige, at jeg tager det med et godt sind, for det er jo sådan, at enhver god sag ender altid på et eller andet tidspunkt med et godt udfald, og det håb har jeg så lov til at styrke mig ved, også når den kolde spand er kommet over hovedet på mig i dag.

Ole Espersen (S):

Der var jo mange ordførere, der fremhævede det væsentlige og vigtige omkring retssikkerhedsproblematikken. Jeg tror, det var alle dem, der i udvalget har givet udtryk for, at de er imod den generelle bestemmelse, og man kunne næsten få indtrykket af, at vi, der går ind for den generelle bestemmelse, ikke lægger vægt på retssikkerheden. Det gør vi naturligvis. Jeg har nøje redegjort for, hvorfor vi er kommet til et andet resultat af vore overvejelser. Jeg vil også gerne sige, at det er lidt forkert, når man ligesom giver udtryk for, at nu er vi her for første gang måske ved at bevæge os ud på det dybe vand ved at tilsidesætte retssikkerheden. Jeg synes, man er nødt til at sige, at der er intet som helst nyt eller overraskende ved en sådan generel bestemmelse. Den er tværtimod betydelig mere konkret end mange andre bestemmelser, vi har. Selv i det forslag, justitsministeriet har fremsat,